Dosar nr. 2-24139257-05-2r-14032025 *Judecătoria Cahul sediul Cantemir*
Judecător Scripnic Lilia

Curtea de Apel Sud
D E CI Z I E
În Numele Legii

08 mai 2025 mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
judecând în componența:
***președintelui* completului de judecată, dnei:** *Natalia BONDARENCO*,
***judecătorilor*: dlui** *Evgheni BANCOV* și **dnei** *Inga GORLENCO*,

în lipsa părților, a judecat recursul ordinar, declarat de reprezentantul Inspectoratului de Poliție Cantemir al IGP al MAI- Igor Gorgan împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 12 februarie 2025, pronunțată la cererea IP Cantemir al IGP al MAI privind repunerea în termen și cererea privind excepția de tardivitate ridicată de Dan Vasile, în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de Poliție Cantemir al IGP al MAI către Dan Vasile cu privire la încasarea prejudiciului.

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La 06 decembrie 2024, Inspectoratul de Poliție Cantemir al IGP al MAI a depus la Judecătoria Cahul, sediul Cantemir cerere de chemare în judecată către Dan Vasile cu privire la încasarea prejudiciului.

Prin acțiunea formulată se solicită încasarea din contul lui Dan Vasile în beneficiul Inspectoratului de Poliție Cantemir al Inspectoratului General al Poliției suma de 1 413, 26 lei, care constituie cheltuieli neîntemeiate care au fost achitate nejustificat, nefiind recalculat concediul anual proporțional perioadei efectiv lucrate, a încasa din contul lui Dan Vasile a cheltuielilor de judecată. Totodată printr-o cerere distinctă reclamantul a solicitat și repunerea în termen a acțiunii înaintate.

La 14 ianuarie 2025, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, ***Dan Vasile a depus o cerere prin care a invocat excepția de tardivitate***, menționând că, acțiunea înaintată de Inspectoratului de Poliție Cantemir al Inspectoratului General al Poliției este una tardivă și urmează a fi respinsă.

În susținerea poziție sale pârâtul notează că supraplata salarială a fost efectuată în luna septembrie 2019, iar termenul de prescripție extinctivă, în care reclamantul a avut dreptul de a-și apăra dreptul presupus încălcat, a început să curgă din luna septembrie 2019 și a expirat în luna septembrie 2022 și ținând cont că auditul activității în domeniul financiar-contabil în cadrul al Inspectoratului de Poliție Cantemir, având loc începând cu data de 06.09.2021-24.09.2021, termenul de prescripție extinctivă în care reclamantul a

avut dreptul de a-și apăra dreptul presupus încălcat, a început să curgă din data de 24.09.2021, unde iarăși a expirat la data de 24.09.2024, iar cererea de chemare în judecată fiind depusă la data de 06 decembrie 2024, astfel încât acțiunea este una prescrisă.

Poziţia instanţei de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 12 februarie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea de repunere în termen a cererii de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de Poliție Cantemir al IGP al MAI.

S-a admis excepția de tardivitate a cererii de chemare în judecată înaintată de Dan Vasile.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul de Poliție Cantemir al IGP al MAI către Dan Vasile cu privire la recuperarea cheltuielilor care au fost achitate nejustificat, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 12 februarie 2025, la data de 25 februarie 2025, reprezentantul Inspectoratului de poliție Cantemir – Igor Gorgan a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii recurate, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a reiterat că, Inspectoratul de poliție Cantemir nu este de acord cu hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 12 februarie 2025 prin care a fost respinsă cererea de repunere și s-a respins acțiunea ca fiind depusă tardiv.

Recurentul consideră că instanța de fond eronat a respins cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de poliție Cantemir împotriva lui Dan Vasile cu privire la încasarea prejudiciului care este constituit cheltuieli neîntemeiate care au fost achitate nejustificat, n-a fost recalculat concediul anual proporțional perioadei efectiv lucrate.

Cadrul legal relevant speței sunt prevederile art. 1979 alin. (1) și (2) Cod civil, dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățire.

Reieșind din prevederile art. 1998 alin. (1) Cod civil, stipulează că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În susținerea acestei poziții sale fiind invocată practica judiciară a instanțelor naționale pe cazuri similare examinate:

- Ministerul Afacerilor Interne împotriva Țurcan Sergiu (cauza nr. 2a4829/15, decizie Curtea de Apel Chișinău din 25.02.2016);

- Ministerul Afacerilor Interne împotriva Dănilă Anatolie (cauza nr. 2a3237/15, decizie Curtea de Apel Chișinău din 21.01.2016).

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă „*termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*”

Potrivit materialelor dosarului se constată că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a fost pronunțată în ședință de judecată publică, la data de 12 februarie 2025.

Recursul a fost înregistrat de reprezentantul Inspectoratului de poliție Cantemir – Igor Gorgan pe data de 25 februarie 2025, din care considerente, Completul de judecată atestă respectarea termenului de declarare a recursului.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei și analizând în complex argumentele și criticile invocate în recurs, Completul de judecată conclude asupra necesității respingerii recursului, cu menținerea încheierii primei instanțe, din următoarele considerente.

Potrivit art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă „*încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*"

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă „*recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.*"

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă „*instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul și să mențină încheierea.*"

Completul de judecată consideră că, examinând cererea privind repunerea în terme a acțiunii și cererea privind excepția de tardivitate depusă de Dan Vasile, instanța de fond a determinat corect circumstanțele în speță, precum și a aplicat corect cadrul normativ legal în speță, pronunțând o soluție care urmează să fie menținută.

Examinând materialele cauzei, Completul de judecată constată că potrivit extrasului din ordin nr. 48ef din 03 septembrie 2019 „Cu privire la acordarea concediului de odihnă, concediului neplătit, participare la sesiune, rechemare din concediu, sistarea concediului neplătit, prelungirea concediului de odihnă" s-a acordat *****Dan Vasilii *****, ofițer pentru sistematizarea circulației rutiere al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Cantemir al IGP al MAI, pentru perioada de activitate 01.01.2018-31.12.2018-25 zile calendaristice de la data de 10 septembrie 2019 pînă la 04 octombrie 2019.

S-a acordat concediu suplimentar neplătit, în conformitate cu art. 120 alin. (1) al Codului Muncii *****Dan Vasilii *****, ofițer pentru sistematizarea circulației rutiere al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Cantemir al IGP al MAI, pentru perioada de activitate 01 01.2019-31.12.2019-88 de zile calendaristice de la 05 octombrie 2019 până la 31.12.2019.

Potrivit raportului de audit privind auditul activității în domeniul financiar-contabil, achiziții publice și administrarea activelor pentru perioada 01.01.2016-31.08.2021 efectuat la Inspectoratul de Poliție Cantemir și anexei nr. 21 a acestuia, s-a constatat supraplăți salariale

acordate angajatului Dan Vasile în mărime de 1 413, 26 lei, în legătură cu calculul eronat al zilelor de concediu *(f.d. 12-26).*

Potrivit recomandărilor nr. IV.2.4. din raportul de audit menționat, se atestă că șeful IP Cantemir urma să asigure, iar persoana desemnată responsabilă de comun cu contabilul-șef al entității să întreprindă acțiuni legale în vederea restituirii de către persoanele beneficiare a supraplăților salariale (f. d. 22, verso).

La data de 22 decembrie 2021, Inspectoratul de Poliție Cantemir al IGP al MAI a somat angajatul/pârâtul Dan Vasile cu privire la recuperarea cheltuielilor care au fost achitate nejustificat, oferindu-i termen până la data de 01 martie 2022 de a achita supraplata salarială, somație recepționată de către angajatul/pârâtul Dan Vasile la data de 03 ianuarie 2022 (f. d. 28-29).

La data de 06 decembrie 2024, Inspectoratul de Poliție Cantemir al IGP al MAI a depus în Judecătoria Cahul, sediul Cantemir cerere de chemare în judecată către Dan Vasile cu privire la recuperarea cheltuielilor care au fost achitate nejustificat și cererea repunere în termen a acțiunii înaintate. Totodată prin cerere separată s-a solicitat repunerea în termen a acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 10 decembrie 2024, a fost fixat termenul de examinare în procedură contencioasă a cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul de Poliție Cantemir al IGP al MAI către Dan Vasile cu privire la recuperarea cheltuielilor care au fost achitate nejustificat și stabilită ședința de pregătire a cauzei de dezbateri judiciare pentru data de 22 ianuarie 2025, ora 14:00, cu citarea părților și/sau reprezentanților săi *(f.d. 45-49).*

La 15 ianuarie 2025, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir Dan Vasile a depus o cerere prin care a invocat excepția de tardivitate, menționând că, acțiunea înaintată de Inspectoratului de Poliție Cantemir al Inspectoratului General al Poliției este una tardivă și urmează a fi respinsă, totodată a precizat pârâtul că, supraplata salarială a fost efectuată în luna septembrie 2019, iar termenul de prescripție extinctivă, în care reclamantul a avut dreptul de a-și apăra dreptul presupus încălcat, a început să curgă din luna septembrie 2019 și a expirat în luna septembrie 2022, și ținând cont că auditul activității în domeniul financiar-contabil în cadrul al Inspectoratului de Poliție Cantemir, având loc începând cu data de 06.09.2021-24.09.2021, termenul de prescripție extinctivă în care reclamantul a avut dreptul de a-și apăra dreptul presupus încălcat, a început să curgă din data de 24.09.2021, unde iarăși a expirat la data de 24.09.2024, iar cererea de chemare în judecată fiind depusă la data de 06 decembrie 2024, astfel încât acțiunea este una prescrisă.

Potrivit art. 186[1] alin. (1), (2), (3), (4), lit. a) Cod de procedură civilă „*cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.*

Excepția de tardivitate și, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor.

Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin.(3), este în drept: să respingă recursul și să mențină încheierea."

Notabil este faptul că termenele de prescripție se referă la termenele de apărare a drepturilor civile şi a intereselor protejate de lege. Aceasta este o perioadă de timp pentru adresare în instanţa de judecată cu cereri de apărare sau exercitare silită a drepturilor sau a intereselor protejate de lege. Stabilirea termenelor de prescripție este îndreptată spre asigurarea funcționării normale a circuitului civil.

În corespundere cu prevederile art. 355 alin.(1) lit.b) Codul muncii *cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.*

Potrivit prevederilor art.391 Cod civil, *termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Acţiunile privind apărarea drepturilor personale nepatrimoniale se prescriu numai în cazurile expres prevăzute de lege.*

Conform art.394 Cod civil, *acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripția, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă*.

Iar potrivit art. 395 alin. (1), (5) Cod civil *termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. În acţiunile privind repararea prejudiciului, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data cînd păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atît tipul prejudiciului, cît şi pe cel care răspunde de el.*"

Prescripția extinctivă este termenul, la expirarea căruia în cazul în care acţiunea n-a fost înaintată, se stinge dreptul civil, apărut în urma delictului civil, la admiterea acţiunii - dreptul la apărare pe calea acţiunii civile - dreptul la acţiune. Expirarea prescripţiei extinctive nu duce la încetarea a dreptului subiectiv civil încălcat, ci stinge dreptul subiectiv civil la apărare pe calea acțiunii civile. Dreptul subiectiv încălcat poate fi benevol executat de către persoana obligată şi după expirarea prescripției extinctive.

Prescripția extinctivă nu afectează dreptul subiectiv încălcat, prescripţia se răsfrânge asupra posibilității exercitării forţate a dreptului la admiterea acţiunii, adică a dreptului la acţiune. De aici rezultă că prescripţia extinctivă este determinată ca termenul pentru apărarea dreptului pe calea acţiunii în justiţie (dreptul la admiterea acţiunii) a persoanei, dreptul căreia a fost încălcat.

Dacă prescripția extinctivă este considerată drept termenul de apărare pe calea acțiunii a dreptului încălcat al persoanei, atunci din art.391 Cod civil, sub drept al persoanei supus apărării judiciare se subînțelege dreptul subiectiv al persoanei concrete.

Completul de judecată raportând circumstanțele cauzei la cadrul normativ legal pertinent, consideră că prima instanță corect a constatat asupra temeiniciei cererii privind excepția de tardivitate și respingerii acțiunii ca fiind tardivă, din următoarele considerente.

În contextul normelor enunțate se atestă că pentru înaintarea unei acțiuni cu privire la încasarea prejudiciului Inspectoratul de Poliție Cantemir urma să respecte termenul de 3 ani, stabilit de norma art.391 Cod civil.

Completul de judecată reține că reclamantul prin ordin a dispus acordarea concediului de odihnă, ceea ce presupune și calcularea plăților, plăți care au fost recunoscute atît de reclamant, pînît cît și constatate prin raportul de audit, iar calcularea acestora ține nemijlocit de angajator, astfel că, dreptul la acțiune apare din 03 septembrie 2019 cînd a fost acordat concediu anual plătit lui Dan Vasilie și întreprinse acțiunile derivate din acest act.

Corespunzător dreptul la acțiune al reclamantului a apărut la momentul acordării concediului anual plătiti și calculării compensației bănești (03 septembrie 2019) și nu din momentul luării la cunoștință cu raportul de audit intern la 04 noiembrie 2021, or la această data a apărut dreptul protejat de lege.

Legiuitorul a prevăzut prescripția extinctivă în scopul păstrării unei stabilități în raporturile juridice dintre părți, contrar persistării unei incertitudini în raporturi pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, se derulează şi se modifică o complexitate de relații dintre părţi sub egida unor norme de drept diferite, iar examinarea unei acţiuni depusă în afara termenului legal constituie o încălcare a principiului legalității şi securității raporturilor juridice şi respectiv, o soluţie inadmisibilă în ordinea de drept. Respectarea de către părți a termenilor legali constituie o obligație pozitivă a părților şi are menirea asigurării bunei funcționări a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de Lege şi doar în cazul în care partea care înaintează o cerință de repunere în termen va prezenta instanței probe pertinente şi admisibile prin care va dovedi că omiterea termenului a fost cauzată de motive întemeiate.

În asemenea împrejurări, Completul de judecată consideră că prima instanță corect a constatat că acțiunea a fost depusă de Inspectoratul de Poliție Cantemir al IGP al MAI cu omiterea termenului de prescripție și a respins acțiunea ca tardivă.

Iar cererea de repunere în termen a acțiunii înaintată ce reclamant nu a fost probată cu nimic or, la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Mai mult instanța de fond a analizat și ipoteza reclamantului precum că ar fi aflat despre existența dreptului de a cere recuperarea prejudiciului odată cu comunicarea raportului de audit intern la 04 noiembrie 2021, însă s-a constatat că și prezenta cerere de repunere a fost înaintată cu mult peste termenul de repunere în termen prevăzut la art. 116 Cod de procedură civilă, iar reprezentantul reclamantului, în instanța de fond nu a putut oferi careva argumente plauzibile ce ar justifica omiterea termenului impus de lege.

Prin urmare, prima instanță corect a aplicat norme de drept material și procedural în cauză, și corect a respins acțiunea depusă de Inspectoratului de Poliție Cantemir al IGP al MAI ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

La fel instanța de fond just a reținut că prin admiterea cererii privind excepția de tardivitate, reclamantului nu i s-a încălcat dreptul privind accesul la justiție și la un proces echitabil.

Conform art. 5 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă „*orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.*

Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare."

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță în sensul art. 6 a fost definit în hotărârea *Golder împotriva Regatului-Unit*, pct. 28-36. Referindu-se la principiile preeminenței dreptului și interzicerii oricărei puteri arbitrare care susțin Convenția, Curtea a afirmat că dreptul de acces la o instanță era un element inerent al garanțiilor consacrate de art. 6 [*Zubac împotriva Croației* (MC), pct. 76].

Dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalității armelor. Aceasta presupune posibilități procesuale egale pentru părțile în proces, indiferent de calitatea lor.

Astfel că fiecare parte, atât reclamantul, cât şi pârâtul, trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza, în condiții care să n-o plaseze într-o situație net dezavantajoasă sau mai avantajoasă în raport cu adversarul său. Între părți trebuie să se mențină un echilibru corect.

Respectiv prin soluția instanței de fond, nu va fi limitat dreptul de acces al reclamantului la justiție, așa cum dreptul de acces la justiţie nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile şi proporţionale cu scopul urmărit.

Dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 impune existența unei căi judiciare efective care să permită revendicarea drepturilor civile [*Běleš și alții împotriva Republicii Cehe*, pct. 49; *Naït-Liman împotriva Elveției* (MC), pct. 112].

„Dreptul la instanță", la fel ca și dreptul de acces, nu are un caracter absolut: drepturile pot da naștere la limitări, dar nu pot restricționa accesul liber al unui individ într-un mod sau până la un punct astfel încât dreptul să fie afectat în însăși esența sa [*Philis împotriva Greciei (nr. 1)*, pct. 59; *De Geouffre de la Pradelle împotriva Franței*, pct. 28; *Stanev împotriva Bulgariei* (MC), pct. 229; *Baka împotriva Ungariei* (MC), pct. 120; *Naït-Liman împotriva Elveției* (MC), pct. 114)1. În plus, limitările nu sunt compatibile cu art. 6 § 1 decât dacă urmăresc un scop legitim și dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat [*Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții împotriva României* (MC), pct. 89; *Naït-Liman împotriva Elveției* (MC), pct. 115].

Dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei* (MC), pct. 230; *Zubac împotriva Croației* (MC), pct. 78]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85).

Accesul la justiţie poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conținutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit. Dreptul de acces la o instanţă de judecată

impune, prin însăşi natura sa, a fi reglementat de către stat, reglementare care poate fi variabilă în timp şi spaţiu, în funcţie de nevoile şi resursele comunităţii şi ale indivizilor (Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii).

Astfel, sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept. Legiuitorul poate stabili anumite condiţii privind exercitarea drepturilor civile subiective, nerealizarea cărora poate duce la stingerea acestor drepturi. Asemenea condiţii se referă, inclusiv la limitele temporale de apariţie, exercitare sau apărare a drepturilor civile, numite în dreptul civil „termene". Acestea sunt perioadele de timp, în cadrul cărora titularii drepturilor subiective civile sunt împuterniciţi să-şi realizeze drepturile, nerealizarea acestora fiind sancţionată cu pierderea lor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea societatea cu răspundere limitată „Grafescolo" c. Moldovei din 22 iulie 2014 a constatat violarea art. 6 a Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, notând că rolul termenelor de prescripție este de o importanță majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, enunţă preeminența dreptului ca patrimoniul comun al Statelor contractante. Curtea a constatat că omisiunea unei instanţe judecătoreşti naţionale de a motiva neacceptarea unui argument precum că o acţiune a fost tardivă a condus la o încălcare a acestei prevederi.

Completul judiciar consideră că limitarea dreptului de acces la instanță în speță, este compatibilă cu limitările înserate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, or, ține de respectarea condițiilor de admisibilitate a cererii de chemare în judecată pentru a fi primită spre examinare, care sunt prescrise de lege. Respectiv, limitarea este una absolut legală, iar argumentele recurentului urmează să fie respinse. Iar referirile recurentului la practica națională pe cazuri similare nu are nici o relevanță la caz.

Din considerente expuse, Completul de judecată consideră necesar de a respinge recursul declarat și de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului de Poliție Cantemir al IGP al MAI- Igor Gorgan.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 12 februarie 2025, pronunțată la cererea IP Cantemir al IGP al MAI privind repunerea în termen și cererea privind excepția de tardivitate ridicată de Dan Vasile, în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de Poliție Cantemir al IGP al MAI către Dan Vasile cu privire la încasarea prejudiciului.

Decizia este irevocabilă de la pronunţare şi se plasează pe pagina web a instanţei.

Președintele completului, judecător: Natalia BONDARENCO

Judecătorii : Inga GORLENCO

Evgheni BANCOV